

РОЗУМ ПЕРЕМАГАЄ ОБІЦЯНКИ

15%

**Юлія
ТИМОШЕНКО**

12% **10,2%** **10,1%** **10,1%** **9,6%**

**ЯКБИ ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
ВІДБУВАЛИСЯ НАСТУПНОЇ НЕДІЛІ**

**Петро
ПОРОШЕНКО** **Юрій
БОЙКО** **Вадим
РАБІНОВИЧ** **Анатолій
ГРИЦЕНКО** **Олег
ЛЯШКО**

Уже тривалий час експертна спільнота і громадськість говорять про необхідність перезавантаження влади в Україні. Причому цілковите перезавантаження — через дострокові парламентські та президентські вибори.

Зокрема, для обрання нового складу Верховної Ради є навіть формальний привід: понад рік у країні не існує парламентської коаліції. Хоча представники влади час від часу й говорять, мовляв, вона є, але досі нам не змогли продемонструвати коаліційної угоди зі списком народних обранців, які входять до більшості. Це якась державна таємниця? Президент у такому разі має право (однак не обов'язок) розпустити ВР. Але гарант своїм правом користуватися не збирається, стверджуючи, що вибори не на часі. Та й взагалі, мовляв, у них зацікавлена Росія. Серйозно? То, певне, Путін нам заважає проводити реформи, тарифи підвищує, інфляцію особисто роздмухує?

Насправді ж післямайданна влада загалом катастрофічно втрачає довіру українців. Для прикладу, глава держави Петро Порошенко, отримавши в пер-

шому турі президентських виборів-2014 рекордні 54% голосів українців, нині має майже вп'ятеро нижчий рейтинг.

Значно менше суспільство симпатизує і провладним фракціям. Абсолютно різні соціологічні дослідження періодично доводять це. Тож виникає різка невідповідність: при владі перебувають політики із фактично вичерпаним кредитом довіри, бо за три роки не була проведена до кінця жодна реформа! А ті зміни, які влада намагається запровадити, українців не обнадіюють, а лякають. Тут вам і земельна,

і медична, і пенсійна реформи. А ще славнозвісна децентралізація! Тож владі нічим хизуватися, окрім хіба реформи електронного «декорування» та (як злий жарт) періодичного підвищення комунальних платежів. Маємо те, що маємо...

КУРС ЄХИБНИМ

Соціологічна група «Рейтинг» нещодавно провела опитування щодо суспільно-політичних настроїв українців. Так, у форматі особистого формалізованого

інтерв'ю (face-to-face) було опитано дві тисячі респондентів віком від вісімнадцяти років. Помилка репрезентативності дослідження становить не більше як 2,2%.

Опитуваним поставили запитання: «Як ви вважаєте, загалом справи в Україні йдуть у правильному чи неправильному напрямку?». Отож, 76% респондентів гадають, що країна рухається у неправильному напрямку, 13% підтримали курс, а 11% респондентів завагалися із відповіддю.

Найоптимістичнішими в цьому сенсі виявилися західні регіони: 68% мешканців налаштовані критично, 20% курс задовольняє, 12% не можуть визначитись. Центральна (77%, 14% і 9%) та Східна Україна (77%, 8% і 14%) є скептичними. Та найбільше розчарований південь країни: 82% опитуваних вважають обраний напрямок хибним, 10% — прийнятним, 9% вагаються.

(Закінчення на стор. 2)

**ПІСЛЯМАЙДАННА ВЛАДА ЗАГАЛОМ КАТАСТРОФІЧНО
ВТРАЧАЄ ДОВІРУ УКРАЇНЦІВ. ДЛЯ ПРИКЛАДУ,
ГЛАВА ДЕРЖАВИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО, ОТРИМАВШИ
В ПЕРШОМУ ТУРІ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ
РЕКОРДНІ 54% ГОЛОСІВ УКРАЇНЦІВ,
НИНІ МАЄ МАЙЖЕ ВП'ЯТЕРО НИЖЧИЙ РЕЙТИНГ**

РОЗУМ ПЕРЕМАГАЄ ОБІЦЯНКИ

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Далі українців запитали, які проблеми наразі є для них найважливішими (можливі одночасно три варіанти відповідей). Понад половину опитаних (53%) найбільше турбує військовий конфлікт на сході України. 47% респондентів переймаються низьким рівнем зарплат або пенсій, 45% занепокоєні підвищенням тарифів на комунальні послуги, 37% — підвищенням цін на основні товари, інфляцією, 25% говорять про хабарництво та корупцію у владі, 23% хвилює безробіття, 16% — соціальне розшарування, прірва між бідними та багатими, 12% — недостатній рівень соціального захисту. Ще 12% опитаних вказують на неможливість отримати якісне медичне обслуговування, 7% — на зростання злочинності, недостатню безпеку на вулицях, 6% — на несприятливі умови розвитку малого та середнього бізнесу.

Тож ці цифри вкотре підтверджують, що населення вкрай невдоволене діями влади. Навіть омріяний безвізовий режим і асоціація з ЄС поки не додають нам оптимізму, адже живемо в країні, де триває війна і де народу все важче зводити кінці з кінцями.

«БАТЬКІВЩИНА» — ПЕРША

Та повернімося до опитування соціологічної групи «Рейтинг». У респондентів поцікавилися також, як вони ставляться до ідеї розпуску парламенту і проведення дострокових виборів до Верховної Ради. 25% із них цілковито підтримують, ще 25% скоріше підтримують, 13% вагаються із відповіддю, 23% скоріше не підтримують, 14% зовсім не підтримують.

До речі, кількість тих, хто виступає за дочасне волевиявлення, трохи збільшилася порівняно з минулим роком. Тоді за перезавантаження ВР було лише 20% респондентів, а категорично проти — 18%.

Також українців запитали про їхні електоральні симпатії.

З'ясувалося, що якби вибори до Верховної Ради проводилися наступної неділі, то 13,9% тих, хто має намір голосувати та визначився, обрали б ВО «Батьківщина».

До речі, саме ця політична сила тримає першість у рейтингу симпатій українців уже другий рік поспіль.

На другій сходинці опинився «Опозиційний блок» із 10,4%. Третє місце посів Блок Петра Порошенка — 10,2%. Саме ця політична сила протягом двох років катастрофічно втрачає свій рейтинг. Згадайте, що на виборах до ВР 2014 року БПП отримав 22% голосів.

Загалом прохідний бар'єр долають такі партії: РПЛ — 9,5%, партія «За життя» — 9,2%, «Громадянська позиція» — 7,7%, «Самопоміч» — 7,1% та «Свобода» — 6,6%. Провладна партія «Народний фронт» нині має рейтинг 0,9%, що навіть нижче за статистичну похибку. Ця полісила на минулих виборах також набрала 22%.

Ще українцям поставили запитання, за кого б вони проголосували на президентських виборах, якби такі відбулися наступної неділі. Так, з-поміж тих, хто має намір голосувати та визначився, 15% голосів віддали б лідеру партії «Батьківщина» Юлії Тимошенко.

За чинного президента Петра Порошенка проголосували б 12% респондентів. 10,2% опитуваних сказали б «так» представнику «Опоблоку» Юрію Бойку, 10,1% — лідеру партії «За життя» Вадиму Рабіновичу і стільки ж громадян воліли б бачити очільником держави главу політсили «Громадянська позиція» Анатолія Гриценка. 9,6% респондентів симпатизують «радикалу» Олегу Ляшчу.

Тож і цей рейтинг зберігає попередні тенденції: перше місце вже традиційно отримує Тимошенко, а Порошенко стрімко втрачає свій електорат. Навіть на початку 2016 року, за даними тієї самої соціологічної служби «Рейтинг», за нього готові були віддати свої голоси 22% опитуваних, нині ж ця цифра зменшилася майже удвічі.

Марія АНІНА

ЯКБИ ПАРЛАМЕНТСЬКІ ВИБОРИ ВІДБУВАЛИСЯ НАСТУПНОЇ НЕДІЛІ

ДУМКА ЕКСПЕРТА

«Порошенко боротиметься за друге місце»

Олег САХЯН,
політолог,
директор Єдиного
координаційного
центру «Донбас»:

«У 2014 році ВО «Батьківщина» отримала досить незначне представництво у Верховній Раді. Тоді дехто навіть списував партію з рахунків, але марно. Впродовж останніх двох років рейтинг «Батьківщини» постійно зростає. Із чим це пов'язано?»

У «Батьківщина» є харизматичний лідер — Юлія Тимошенко. Її команда дуже чітко реагує на запити суспільства. Політсила має широку підтримку по всій країні, це довело останні вибори до об'єднаних територіальних громад, де партія отримала перше місце.

Також «Батьківщина» — єдина політсила, у якій є потужна розгалужена партійна система. Тож потенціал у партії доволі високий, і найближчим часом вона здатна наростити ще 5% до свого рейтингу.

Натомість популярність пропрезидентського Блоку Петра Порошенка стрімко падає. Прогнозую, що ця політсила може втратити ще до 5%.

Водночас БПП не піде стежкою «Народного фронту», довіра до якого в українців практично на нулі. БПП — це політичний проект, який об'єднався в інтересах певних груп. Вони й забезпечують електоральну подушку. А «НФ» використали як громовідвід, і на тому все.

Взагалі «НФ» — це фактично елітарний клуб із кількома акціонерами. Вони об'єдналися 2014 року заради високих відсотків на виборах. Та нині рейтинг

політсили є катастрофічно низьким. Тож частина «фронтовиків» напередодні майбутніх виборів може приєднатися до БПП. Інші групи вочевидь підуть у вільне плавання і візьмуться за ребрендинг, що є логічним. Хоча шанси в них мізерні.

Щодо президентського рейтингу, то нині на першому місці Юлія Тимошенко, на другому — Петро Порошенко. З огляду на спадну тенденцію у рівні довіри до чинного президента, прірва між потенційними кандидатами зростатиме й надалі. І насправді йдеться уже не про те, наскільки Юлія Володимирівна випереджає Петра Олександровича, а про те, як останній боротиметься за друге місце — щоб потрапити до другого туру. Хоча насправді гарант більше за все не бажав би опинитися «віч-на-віч» із Тимошенко, адже результат цього електорального протистояння передбачуваний.

Нас дуже часто лякають реваншем «регіоналів». Та подивіться на реальний стан справ. Частина членів колишньої «Партії регіонів» асимілювалася в БПП. А еліта часів Януковича переважно спить собі спокійно — її просто не чіпають, за деяким винятком. Це може свідчити тільки про відповідні домовленості!

Також останнім часом повзуть чутки про те, що начебто спадкоємець ПР — «Опоблок» — може об'єднатися із «Батьківщиною». Це повна нісенітниця, у якій є замовник та адресант — Банкова. У цих політсил зовсім різний електорат: «Батьківщина» є патріотичною партією, екс-«регіонали» заграють із виборцями за допомогою проросійських слоганів та меседжів. До того ж після Революції Гідності жодна політична сила, яка поважає себе і народ, не об'єдналася б із колишніми «регіоналами». Тим часом саме БПП доволі часто голосує в унісон із «Опоблоком».

**ЯКБИ ВИБОРИ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ
ПРОВОДИЛИСЯ НАСТУПНОЇ НЕДІЛІ,
ТО 13,9% ТИХ, ХТО МАЄ НАМІР ГОЛОСУВАТИ
ТА ВИЗНАЧИВСЯ, ОБРАЛИ Б
ВО «БАТЬКІВЩИНА». ДО РЕЧІ, САМЕ ЦЯ
ПОЛІТИЧНА СИЛА ТРИМАЄ ПЕРШІСТЬ
У РЕЙТИНГУ СИМПАТІЙ УКРАЇНЦІВ
УЖЕ ДРУГИЙ РІК ПОСПІЛЬ**

Рішення Стокгольмського арбітражу на користь України є першою ластівкою, яка може нарешті звільнити нашу країну від газового зашморгу Москви. На остаточний вердикт чекаємо наприкінці червня. Водночас перемога, яку приписують «Нафтогазу», стала своєрідним тестом на порядність нинішньої влади. І цей іспит, з огляду на все, вона провалює. Бо нинішні можновладці в найгірших традиціях Януковича намагаються використати рішення арбітражу проти лідера народної довіри Юлії Тимошенко.

ВДАРИТИ ПЕРЕМОГОЮ

Арбітражний суд Торговельної палати Стокгольма задовольнив ключові вимоги НАК «Нафтогаз» до «Газпрому»: повністю скасував умову «бери або плати», забороною реекспорту російського газу українською стороною і формулу ціноутворення на блакитне паливо з 2014 року.

Усі ці пункти були задекларовані в газовому контракті 2009 року, укладеному за участі Юлії Тимошенко. Тому не дивно, що «клуб любителів Порошенка» злагоджено взявся критикувати лідера «Батьківщини», керуючись відомою цитатою Геббельса: «Брехня, вимовлена сто разів, стає правдою. Ми прагнемо не правди, а ефекту».

Більше за всіх, безумовно, старався нинішній очільник уряду Гройсман, який наговорив чимало нісенітниць про Тимошенко і завершив словами: «Стокгольмський суд визнав, що таку кабальну угоду не потрібно було підписувати».

Коротка пам'ять Гройсмана про ті обставини, за яких укладався контракт, цілком відповідає намаганням влади зганьбити Юлію Тимошенко і виштовхнути її з українського політикуму. Тим більше, що, за всіма опитуваннями, «Батьківщина» та її лідер мають найвищу підтримку від населення.

Тому олігархія, отримавши перше рішення Стокгольмського арбітражу, вирішила,

ТЕСТУВАННЯ СТОКГОЛЬМОМ

На нас одночасно напірали і Росія, і Євросоюз, який спочатку закликав місцеві газові компанії позиватися проти Києва і Москви, а потім активно лобював перемовини між Україною та РФ. Так, уже 1 січня президент Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу в телефонній розмові з Тимошенко пообіцяв сприяти переговорному процесу, «який є запорукою енергетичної безпеки Європи».

І, о диво! Наступного дня після підписання контракту європейський комісар з енергетичних питань Андріс Пібалгс привітав Київ та Москву в зв'язку з досягненням формального принципу формування ціни на газ для України.

«Усі європейські країни мають прямі й прозорі відносини з постачальником газу. Нарешті Україна теж матиме чітку формулу, яка використовується у європейських країнах», — додав єврокомісар.

Зрозуміло, що Європа насамперед переймалася власними інтересами. Але такі заяви вкотре доводять, що Тимошенко намагалася перевести Україну на ринкові відносини в газовому секторі ще десять

нувачують «Батьківщину» та її лідера Юлію Тимошенко.

«Якщо підняти документи, то легко можна зауважити, що всі експерти критикували угоди, підписані 2009 року. Їх називали несправедливими. Минуло багато часу, але до 2014 року «Нафтогаз» чомусь не оскаржив підписаний контракт. Цікаво, що Тимошенко була виправдана саме 2014 року. Тоді ж було заявлено, що цими угодами вона не завдала державі жодної шкоди», — констатував він.

ПОГАНІЙ ЧИ «ПОГАНІЙ» КОНТРАКТ?

Безумовно, газовий контракт 2009 року аж ніяк не ідеальний. Але в цьому сенсі варто згадати укладену не без участі адміністрації президента Ющенка газову угоду від 2006 року, яка у відносини між «Газпромом» та «Нафтогазом» вмонтувала «РосУкрЕнерго», внаслідок чого НАК фактично перетворювалася на банкрута, бо перестала бути учасником ринку. А вже її позбавили можливості збувати ресурс всередині України. Ця угода змусила Україну припинити закупівлю дешевого туркменського, узбецького та казахського газу. Саме так «Газпром» став монополістом у постачанні палива.

І найголовніше: чи були прописані в угоді-2006 умови обстоювання прав сторін у арбітражі? Ні! Вперше такі положення з'явилися у газовому контракті 2009 року. Отже, без цього документа наша країна справді не могла б нині вибороти першу перемогу в Стокгольмському арбітражі. Там були чітко прописані можливості участі у арбітражі та перегляду ціни на газ. Такий самий контракт, включно з принципом «бери або плати», спочатку уклали інші європейські країни, а згодом позбулися його через Стокгольм.

За словами Вадима Карасьова, нинішня перемога української сторони свідчить про те, що контракт-2009 був не таким уже й поганим і що команда прем'єр-міністра Тимошенко зробила все можливе, аби пізніше можна було позбутися його кабальних пунктів.

«Головне питання полягає у тому, чи подешевшає газ для українців у разі повного та остаточного виграшу в Стокгольмському арбітражі, як це було обіцяно головою «Нафтогазу»? Якби громадяни отримали нові платіжки зі зниженими цінами на блакитне паливо, це була б перемога не тільки НАК, а всієї країни. Проте поки в такий сценарій не дуже віряться», — підсумував він.

Олекса ГОНСЬКИЙ

Перемога України, на якій не треба зупинятися

Рішення Стокгольмського арбітражу на користь України є безумовною перемогою нашої країни. Але цього результату неможливо було б досягти без укладання газового контракту 2009 року.

Про це на прес-конференції заявила лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко. Вона зауважила, що нинішня влада, яка вже три роки керує державою, дорікає їй за укладання нібито поганого контракту 2009 року.

«Якщо Україна не бере газ у Росії, то чому б взагалі не анулювати цей контракт в односторонньому порядку і більше ним не користуватися? Таке право є. Але влада його не скасовує, тому що газовий контракт 2009 року — єдиний документ, який дав Україні можливість боротися у Стокгольмському арбітражі й виграти. Якби контракт був поганим, ми б ніколи в житті не перемогли там», — зазначила політик.

Юлія Тимошенко нагадала, що контракт, укладений 2009 року, був типовим.

«Такий контракт підписували всі, зокрема європейські країни, які купували газ у «Газпрому». Принцип «бери або плати» присутній в усіх європейських контрактах. Чехія, Польща, Німеччина, а тепер уже й Україна через судові процедури скасували цю позицію, бо сама умова «бери або плати» є абсурдною», — підкреслила лідер «Батьківщини».

За її словами, Янукович діяв не за контрактом, коли в 2010-му стартова ціна сягнула 450 доларів за тисячу кубометрів.

«Розгляд справи в Стокгольмському арбітражі чітко показав, що в 2009-му було 232 долари за тисячу кубометрів газу — ось ціна, закладена в контракті», — додала вона.

Юлія Тимошенко зазначила, що за часів її прем'єрства ціни на комунальні послуги, зокрема на газ та опалення для населення, залишалися незмінними.

«Тоді ціна за контрактом сягала 232 долари, а український газ ми продавали населенню за 82 долари. А сьогодні український газ вам продають за 285 доларів, хоча собівартість ресурсу власного видобування наразі становить 12–18 доларів залежно від інвестицій. Можна запитати, куди йде ця різниця?» — поцікавилася політик.

Лідер «Батьківщини» також підкреслила, що, згідно з контрактом 2009 року, Україна нині платила б за тисячу кубометрів газу 140–160 доларів. А якби не підійшло ціноутворення за формулою, то пункт 4.4 контракту дозволяв встановлювати ціну на ресурс без неї. Тобто сам по собі контракт не був поганим.

«А дурниці на кшталт принципу «бери і плати», які під загрозою відключення газу Росія понатикала в контракт, запросто скасовуються арбітражним судом, що нині нарешті й зроблено. І це — перемога України, на якій не треба зупинятися», — підсумувала Юлія Тимошенко.

Катерина МІЦКЕВИЧ

НИНІШНЯ ВЛАДА НЕ МАЄ АРГУМЕНТІВ ПРОТИ ТИМОШЕНКО, ЯКЩО ЗМУШЕНА ВДОВОЛЬНЯТИСЯ «НЕДОІДКАМИ» ЗІ СТОЛУ «РЕГІОНАЛІВ» У ВИГЛЯДІ НАШУМИЛОГО ГАЗОВОГО КОНТРАКТУ 2009 РОКУ

що вердикт може знадобитися їм у боротьбі з Тимошенко.

Політолог, директор Інституту глобальних стратегій Вадим Карасьов упевнений, що реанімація владою «бурі в стакані» з приводу газових контрактів 2009 року не зможе знизити рівень довіри українців до Юлії Тимошенко.

«Чим більше вони витягуватимуть таких «скелетів», тим більше підніматимуть її рейтинг і фактично зроблять ведмежу послугу президенту. Адже це свідчить, що влада не має аргументів проти Тимошенко і змушена вдовольнитися «недоїдками» зі столу «регіоналів», — підкреслив він.

ПІДПИСАННЯ ПІД ТИСКОМ

Влада воліє не нагадувати, що ті скандальні пункти газового контракту 2009 року, які закидають Тимошенко, були буквально протиснуті Росією у розпал газової війни. 1 січня тієї студеної зими «Газпром» повністю перекинув постачання блакитного палива на нашу територію, що автоматично відрізало від газу країни ЄС.

років тому. Варто також згадати, що на судових засіданнях у газовій справі проти лідера «Батьківщини», ініційованій Януковичем, були присутні чиновники вищих щаблів ЄС. Усі вони визнавали цю справу фальсифікованою. І це свідчить про те, що закиди нинішньої влади мало чим відрізняються від дій утікача-президента.

До речі, згадуючи про умови, за яких укладався газовий контракт 2009 року, головний редактор «Цензор.НЕТ» Юрій Бутусов на своїй сторінці у «Фейсбуці» констатував, що «тиск Путіна тоді увінчався успіхом передусім через позицію президента Віктора Ющенка, який діяв у руслі проросійської політики».

Також він додав, що «Тимошенко потрапила до в'язниці не за газові угоди, а тому, що була опонентом Януковича. А Ющенко отримав спокійне життя, бо підігравав владі».

Своєю чергою експерт у сфері енергетики Геннадій Рябцев у коментарі виданню «Гордон» заявив, що після рішення Стокгольмського арбітражу він побачив чимало відверто замовних статей, де в «зраді» зви-

Год назад случилось нечто совершенно невероятное: всплыла так называемая черная касса Партии регионов. В «амбарной книге» значились имена политиков, журналистов, политтехнологов, социологов, членов ЦИК, которых «регионалы» вознаграждали за определенные услуги. По большому счету, все мы догадывались, что именно так «творилась» история современной Украины. Однако впервые общественности представили доказательства этого. Антикоррупционные органы вроде как крепко взялись за расследование. Вот только спустя год результаты мы не видим практически никакого. Да и вообще, о черной бухгалтерии ПР говорят все реже и реже.

Итак, напомним, что бывший заместитель главы СБУ Виктор Трепак передал Национальному антикоррупционному бюро 841 лист документов из так называемой черной бухгалтерии Партии регионов. Совершаемые выплаты были произведены в период с 2008-го по 2012 год, общая их сумма составляла якобы 2 млрд долларов. Тогда же часть документов слил в Интернет народный депутат Сергей Лещенко.

Глава НАБУ Артем Сытник год назад рассказывал, мол, всего насчитывается более 25 тысяч строк. В каждой из них от руки были указаны фамилии с инициалами, даты, суммы и краткое описание расходов. Наименьшая сумма составляла 5 долларов, наибольшая — 6 млн долларов. Однако не все платежи были направлены на подкуп, учитывались тут и текущие расходы партии. Так что в НАБУ пообещали заняться самыми крупными «гонорарами». Но что было дальше? Много шума из ничего. А потом и вовсе ничего...

Но давайте обо всем по порядку. Просматривая новостные архивы,

ник отрапортовал, что «часть лиц из числа упомянутых в списках, представленных НАБУ Трепаком и Лещенко, установлена, продолжаются допросы. Другие лица устанавливаются».

Уже после летних каникул, а именно 16 сентября 2016-го, НАБУ получило результаты почерковедческих экспертиз по делу о черной бухгалтерии Партии регионов и подготовило ряд подозрений. Об этом также рассказывал Сытник.

«Сейчас уже готовится ряд подозрений по этому делу. Проведена идентификация почерков, и мы начнем принимать процессуальные решения по отдельным лицам», — заявил главный антикоррупционер.

Кроме того, Сытник поведал, мол, следствие тесно связано с уголовными производствами, которые находятся в ведении департамента специальных расследований ГПУ. В частности, речь идет о деле против судей Конституционного суда, отменивших в 2010-м Конституцию

На следующий день глава САП Назар Холодницкий заявил, что в деле о черной бухгалтерии ПР уже готовы проекты подозрений троим «очень известным людям». Все, конечно, воодушевились. Но Холодниц-

передали на согласование. Они были возвращены прокурорами с указанием относительно проведения отдельных следственных действий. Мы планируем эти указания очень быстро выполнить и направить по-

ЧЕРНАЯ КАССА ПАРТИИ РЕГИОНОВ — ДЕЛО НОМЕР ОДИН В УКРАИНЕ. АНТИКОРРУПЦИОНЕРЫ НЕОДНОКРАТНО ГОВОРИЛИ О ТОМ, ЧТО ЛЮДИ, ПОЛУЧАВШИЕ ОТ ПР ВОЗНАГРАЖДЕНИЯ, И СЕЙЧАС ИМПЛЕМЕНТИРОВАНЫ ВО ВЛАСТЬ. И ЭТО, ПОЖАЛУЙ, САМОЕ СТРАШНОЕ!

кий тут же опустил нас с небес на землю, уточнив: «Но эти подозрения нужно подкрепить доказательствами, чтобы было с чем идти в суд».

То есть доказательства до сих пор не собраны? И какой смысл тогда оглашать подозрения?

Также 30 сентября директор НАБУ Артем Сытник оптимистично спро-

дозрения в прокуратуру для окончательного согласования», — сказал Сытник.

13 декабря вроде как свершилось: Назар Холодницкий подписал подозрение главе ЦИК Михаилу Охендовскому. По словам прокурора, в «амбарной книге» зафиксировано четыре случая получения налички в офисе ПР главой Центризбиркома. Правда, сам Охендовский это всячески отрицал.

Между тем многие эксперты очень скептически отнеслись к данной новости. Одни говорили, мол, таким образом власть просто попытается контролировать давно просроченную ЦИК, другие поясняли, что это очень безопасный способ «поиграть мышцами» и показать видимость деятельности.

24 декабря 2016 года в НАБУ заявили, что расследование собрало достаточно доказательств, которые подтверждают оригинальность «амбарной книги» ПР. А результаты экспертизы, проведенной в Государственном научно-исследовательском экспертно-криминалистиче-

сирование, это была бы настоящая победа.

Черная касса Партии регионов — дело номер один в Украине. Антикоррупционеры неоднократно говорили о том, что люди, получавшие от ПР вознаграждения, и сейчас имплементированы во власть. И это, пожалуй, самое страшное: нити между прошлым и настоящим не разорваны. И пока этого не случится, ни о какой реальной борьбе с коррупцией мы не можем говорить. Сколько антикоррупционных органов ни придумывай, сколько аудиторов из-за морей ни выписывай!

Еще страшнее размышлять о том, что именно благодаря этим выплатам «творилась» история Украины. И все могло бы быть совершенно иначе. Можно предположить, что Янукович в 2010 году просто не стал бы президентом.

Впрочем, история не знает слагательного наклонения...

Сейчас просто хочется узнать, когда закончится расследование. Когда мы получим ответы на волнующие нас вопросы? Когда нам покажут список тех, кто брал «гонорары»? И случится ли это в принципе? Ведь есть у нас чудовищная традиция вести расследования годами и вспоминать о них разве что под даты. А потом они просто теряются под пыльным покровом повседневности.

Николай БЫКОВ

ЕСЛИ БЫ ЭТО ДЕЛО ДОЛЖНЫМ ОБРАЗОМ РАССЛЕДОВАЛИ И ПЕРЕДАЛИ В СУД, ЕСЛИ БЫ ВЫНЕСЛИ РЕАЛЬНЫЕ ПРИГОВОРЫ, ТО ДЛЯ АНТИКОРРУПЦИОННЫХ ОРГАНОВ ЭТО БЫЛА БЫ НАСТОЯЩАЯ ПОБЕДА

можно попытаться собрать своеобразный пазл.

Итак, 5 июня 2016 года руководитель Специализированной антикоррупционной прокуратуры Назар Холодницкий заявил, что по делу о черной бухгалтерии ПР будет допрошено около сотни человек. Также, по его словам, записи из «амбарной книги» свидетельствуют о том, что «все — от ультраправых до ультралевых — брали деньги». Как отметил Холодницкий, среди них есть и те люди, которые сейчас сидят в Верховной Раде. Можно предположить, что такие записи их должны были встревожить не на шутку.

Но идем дальше. 26 июня прошлого года глава НАБУ Артем Сыт-

2004 года в интересах Виктора Януковича.

Затем 29 сентября прошлого года глава МВД Арсен Аваков похвастался, что его ведомство передает НАБУ еще несколько листов из той самой «амбарной книги».

«Важно дожимать и вычищать политическую грязь!» — сказал тогда Аваков.

нозировал, мол, первые обвинения могут быть переданы в суд уже в октябре.

Октябрь прошел. 5 ноября САП вернула на доработку в НАБУ подозрения по делу о черной бухгалтерии ПР.

«Вчера у нас было совещание с антикоррупционными прокурорами, мы подготовили ряд подозрений и

ЕЩЕ СТРАШНЕЕ РАЗМЫШЛЯТЬ О ТОМ, ЧТО ИМЕННО БЛАГОДАРЯ ЭТИМ ВЫПЛАТАМ «ТВОРИЛАСЬ» ИСТОРИЯ УКРАИНЫ. И ВСЕ МОГЛО БЫ БЫТЬ СОВЕРШЕННО ИНАЧЕ. МОЖНО ПРЕДПОЛОЖИТЬ, ЧТО ЯНУКОВИЧ В 2010 ГОДУ ПРОСТО НЕ СТАЛ БЫ ПРЕЗИДЕНТОМ

«Нет ничего сложного для человека с интеллектом», — подбадривала секретарь Верочка свою шефиню в «Служебном романе», когда та постигала азы женского обаяния. Видимо, подобной логикой руководствовался и министр обороны Степан Полторак, подписывая указ о призыве офицеров запаса на службу в Вооруженные силы. Люди, отучившиеся на военной кафедре и никогда ранее не нюхавшие пороха, которых в армии называют «пиджаками», вскоре пополнят ряды ВСУ.

ФОНТАН ОБЕЩАНИЙ

Идея призвать «пиджаков» крутилась в голове у Полторака еще с прошлого года, но решение все откладывалось. Теперь приказ есть, и вскоре 4 тысячи выпускников военных кафедр, имеющих степень не ниже бакалавра, подпишут контракт. В Генштабе по этому поводу даже решили провести брифинг, расписывая в ярких красках преимущества воинской службы в течение 18 месяцев.

За призванными офицерами сохранится место работы и средняя заработная плата на весь период военной службы.

«Такой офицер будет получать в полном объеме денежное содержание, которое установлено в соответствии с его штатной категорией, он будет пользоваться всеми льготами, в том числе в социальном и пенсионном обеспечении, которые законодательство определяет для кадровых офицеров. Военнослужащего на время призыва не могут уволить или сократить, за ним и его семьей сохраняется право на жилое помещение, предоставляется служебное жилье или компенсация в случае найма жилья», — рассказали в ВСУ.

Учитывая то, что выпускники вузов, которые прошли военную кафедру, получают звание младшего лейтенанта, базовая зарплата такого специалиста составит 9,5 тысячи гривен. А если «пиджак» пожелает проходить службу в зоне АТО, его оклад увеличится до 15 тысяч гривен.

Для тех гражданских, которые получают по 20–30 тысяч в месяц,

управления персонала Генштаба Артур Артеменко.

По данным ГШ, по состоянию на конец мая 2017 года численность военнослужащих-женщин в украинской армии составляет более 23 тысяч человек, в том числе 3,2 тысячи женщин-офицеров.

Всего, по расчетам Минобороны, под ружье пойдет 4 тысячи «пиджаков». И уже вскоре они могут начать получать повестки.

«ВЫХОЖУ Я НА ИСХОДНЫЙ, ТРИ ПАТРОНА ДОСТАЮ»

Военные кафедры преимущественно давали теоретические знания. И здесь все зависело от куратора студентов, которые впоследствии становились лейтенантами, даже в общих чертах не представляя, что такое армия. Если «полкан» толковый, на полигоне он вытрусит всю душу, но ты чему-нибудь научишься. А если бестолочь — то военная наука прошла мимо.

В Минобороны подсчитали, что ежегодно военные кафедры выпускают от 10 до 15 тысяч человек. То есть за последние десять лет в Украине сформировалась целая армия из почти 150 тысяч офицеров запаса.

Гипотетически это хорошее подспорье ВСУ. Однако подготовка таких офицеров вызывает сомнения. Когда в 2014-м моему коллеге, окончившему Киевский университет им. Т.Г. Шевченко и получившему звание лейтенанта, пришла повестка, он откровенно признался, что ничего не умеет — даже автомат держать. Он боялся не того, что ему придется командовать людьми

ПРИЗЫВ ОФИЦЕРОВ ЗАПАСА — ВЫНУЖДЕННАЯ И КРАЙНЯЯ МЕРА ИЗ-ЗА НЕКОМПЛЕКТА ОФИЦЕРОВ МЛАДШЕГО СОСТАВА ВСЛЕДСТВИЕ НЕДАЛЬНОВИДНОСТИ ШТАБНЫХ ГЕНЕРАЛОВ

Сейчас, согласно заявлениям Генштаба, призывники-«пиджаки» сначала пройдут трехмесячную подготовку в учебных центрах ВСУ, а затем будут переведены в расположение частей на первичные офицерские должности.

Но хватит ли трех месяцев, чтобы грамотно командовать взводом или ротой и вспомнить то, что когда-то тебе втыкали в паре? Ладно перебирать бумажки в штабе или заведовать складами, но стать настоящим командиром не каждому дано, причем не только «пиджаку».

Военный эксперт Олег Жданов считает, что призыв офицеров запаса — вынужденная и крайняя мера

с высшим образованием. Но расчеты Минобороны в данном случае не подтвердились.

А вот президент Центра инновационного консалтинга «КДА» Дмитрий Корнейчук считает, что офицеры запаса в армии не нужны, потому что в ВСУ уже служит достаточно большое количество контрактников. Однако призыв — это определенная технология, которую применяет власть, дабы обезопасить себя.

«Именно украинцы в возрасте 30–43 лет являются потенциально протестным контингентом, который, если его организовать, может выйти против власти. И это та категория людей, которые в свое время шли на военную кафедру в вузах. То есть Порошенко ставит вопрос следующим образом: или вы прячетесь «по норам» и молча терпите власть, или выходите на митинги, но оттуда — прямоком в АТО», — считает он.

ЛОГИКА, ГДЕ ТЫ?

Неизвестно, как в итоге такой шаг скажется на боеспособности и управляемости воинских частей и подразделений. Ведь одно дело, когда человек идет добровольно и быстро постигает азы воинской науки (для этого ему, кстати, и военная кафедра не нужна), а совсем другое, когда его призывают.

Более того, во всех армиях мира не лейтенанты, а сержанты и капралы являются основой вооруженных сил. Они инструктируют новобранцев, они же командуют ротами. А мы, расплодив тысячи лейтенантов, которые после военной кафедры ничего не могут и не умеют, тратим вначале деньги на их обучение, а потом — на переобучение.

Поэтому ставку нужно делать на сержантов и ветеранов АТО, которые добровольцами в 2014-м пошли защищать Украину от российской

агрессии. Это — наиболее мотивированный контингент, который будет прилагать все усилия для того, чтобы в ходе выполнения операций было как можно меньше потерь. Также стоит подумать о целесообразности военных кафедр.

Однако главный вопрос сегодня к руководству нашего государства, которое за три года войны, именуемой АТО, не смогло реально проанализировать ситуацию и заняться грамотным планированием.

Периодически с голубых экранов нам бодро рапортуют о новом вооружении, которое на самом деле редко доходит до «передка», о разработке программ модернизации армии до 2020 года, являющихся, по сути, кипой бумаги, о подготовленных инструкторах, которые, впрочем, потом не желают продлевать контракт в ВСУ и уходят с полученными знаниями «на гражданку». Это не реформа армии, а точечные вкрапления в застоявшееся болото, которое так тщательно оберегают от изменений.

А нужен комплексный подход. Человек, который пришел служить в армию, не обязан приводить в чувство провалившуюся на складах СВД. Он должен работать с новым, современным вооружением. Нельзя допускать, чтобы артиллерист становился пехотинцем, а летчик — танкистом. В мире ценится профессионализм. И людей нужно ценить, усилив материальные стимулы — начиная с повышения зарплат и заканчивая предоставлением жилья.

Военный рискует своей жизнью ради каждого из нас, он защищает страну. Он должен жить почеловечески. При соблюдении всех этих условий в армию потянутся лучшие. Произойдет ли это в Украине? Очень хочется верить.

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

ЕЖЕГОДНО ВОЕННЫЕ КАФЕДРЫ ВЫПУСКАЮТ ОТ 10 ДО 15 ТЫСЯЧ ЧЕЛОВЕК. ТО ЕСТЬ ЗА ПОСЛЕДНИЕ ДЕСЯТЬ ЛЕТ В УКРАИНЕ СФОРМИРОВАЛАСЬ ЦЕЛАЯ АРМИЯ ИЗ ПОЧТИ 150 ТЫСЯЧ ОФИЦЕРОВ ЗАПАСА

такие суммы, естественно, не являются привлекательными. Тем более что поступление в вуз с военной кафедрой всегда было законным способом «откосить» от службы в Вооруженных силах. Поэтому, скорее всего, такая категория людей и сейчас будет искать способы получить «белый билет».

Призыву подлежат как мужчины, так и женщины до 43 лет.

«Все будут призываться на равных условиях. Хочу отметить, что женщины доказали свою способность выполнять задачи, в том числе в районах проведения АТО, не хуже мужчин. Мы гордимся ими. Поэтому женщины будут также привлекаться к службе в установленном порядке», — сообщил начальник Главного

с реальным боевым опытом, а что его дилетантские в военном деле поступки могут привести к смерти людей.

Очень осторожное отношение к «пиджакам» и у военных. В советские времена таких офицеров запаса время от времени вызывали на сборы, дабы те смогли реанимировать полученные навыки. Лучшее всего такие сборы резервистов описывает песня про три патрона: на полигоне «воин» вначале не снял пистолет с предохранителя, а потом, после долгих мучений, закрыв глаза, все же отстрелялся, но не в мишень, а куда попало. И все окружающие, обнимая друг друга и утирая пот со лба, отбирают у товарища пистолет и просят его «больше не стрелять».

из-за некомплекта офицеров младшего состава вследствие неадекватности штабных генералов.

«Мы развернули армию почти до 250 тысяч. Мы вели активные боевые действия, а потом отказались от мобилизации, но никто за три года не подумал, что ВСУ нужно будет укомплектовывать, в первую очередь, младшими офицерами. Мы не развернули ни одного профильного училища — ни для артиллерии, ни для танкистов, ни для пехоты и систем ПВО. Когда разрешили разрывать контракты с теми, кто их подписывал на особый период, то фактически сами создали дефицит офицерских кадров», — констатировал эксперт.

По его словам, некомплект пытались перекрыть контрактниками

Российские хакеры — тоже патриоты

Отойдя от своей прежней практики безоговорочных отрицаний, президент России Владимир Путин заявил в прошлый четверг, что к прошлогодним кибератакам, предпринятым с целью помочь Дональду Трампу одержать победу на выборах, возможно, причастны российские «патриотически настроенные» хакеры, которые действовали как частные лица.

Хотя Владимир Путин и продолжает отрицать какую-либо роль государства, его заявления перед журналистами в Санкт-Петербурге отличаются от прежней позиции Кремля, согласно которой Россия вообще не причастна ко взлому серверов Национального комитета Демократической партии и просто после победы Дональда Трампа стала жертвой антироссийской истерии в рядах упавших духом демократов.

Высказывая версию о возможных атаках со стороны российских патриотов, Путин сказал, что хакеры «похожи на художников», которые, «проснувшись утром», выбирают себе цели в зависимости от настроения.

«Если они настроены патриотически, они начинают вносить свою лепту — как они считают, правильную — в борьбу с теми, кто плохо отзывается о России».

Его слова похожи на высказывания Трампа, который отвергает обвинения в российском вмешательстве и заявляет, что человеком, ответственным за хакерскую атаку на серверы Национального комитета Демократической партии, «может быть кто-нибудь, кто сидит у себя на диване и весит 180 килограммов».

При этом Путин по-прежнему твердо отрицал причастность к этому российских государственных органов или чиновников. А именно такие обвинения были озвучены спецслужбами США. В январе они пришли к заключению, что Владимир Путин сам руководил российской «кампанией влияния», включавшей кибератаки и дезинформацию. Целью этой кампании было воздействие на ноябрьские выборы в пользу Дональда Трампа.

«Мы на государственном уровне этим не занимаемся», — заявил Путин в четверг.

Правда, грань между действиями государства и частных лиц зачастую размыта — особенно в том, что касается распространения влияния России за рубежом. Российские граждане, номинально являющиеся частными лицами, воюют в рядах русскоязычных ополченцев

на востоке Украины и принимают участие в различных кампаниях, направленных на продвижение российской повестки дня в Восточной и Центральной Европе.

Видимо, беспокоясь из-за того, что американские спецслужбы могут опубликовать доказательства причастности России к прошлогодним кибератакам, Владимир Путин также выдвинул теорию, согласно которой современными технологиями можно легко манипулировать с целью создания ложного следа, ведущего в Россию.

«Могу допустить и такой вариант: кто-то специально выстраивает цепочку различных атак таким образом, чтобы источником этой атаки представить территорию Российской Федерации, ведь современные технологии позволяют это делать достаточно легко», — заявил Путин.

Здесь президент РФ, по всей видимости, повторяет аргумент, приведенный им ранее в интервью французской газете Le Figaro.

«Он говорил совершенно, на мой взгляд, правильно: а может, это из другой страны, может, кто-то, лежа на кровати, что-то там придумал, а может, кто-то специально вставил какую-то флешку с именем российского какого-то гражданина, — отметил Путин в интервью Le Figaro, ссылаясь на слова Трампа. — Ведь в этом виртуальном мире все что угодно можно наворотить. Россия этим никогда не занимается, нам это и не нужно, нам нет никакого смысла это делать».

Постепенное изменение позиции России в отношении возможного вмешательства в американские выборы похоже на то, как Владимир Путин неоднократно менял свою «версию» событий, рассказывая о роли России в аннексии Крыма 2014 года и в конфликте на востоке Украины. Сначала он категорически отрицал участие в этих событиях российских войск, а спустя несколько месяцев признал, что российские военные к этому причастны.

Эндрю ХИГГИНС
The New York Times, США

ПОСТЕПЕННОЕ ИЗМЕНЕНИЕ ПОЗИЦИИ РОССИИ В ОТНОШЕНИИ ВОЗМОЖНОГО ВМЕШАТЕЛЬСТВА В АМЕРИКАНСКИЕ ВЫБОРЫ ПОХОЖЕ НА ТО, КАК ВЛАДИМИР ПУТИН НЕОДНОКРАТНО МЕНЯЛ СВОЮ «ВЕРСИЮ» СОБЫТИЙ, РАССКАЗЫВАЯ О РОЛИ РОССИИ В АННЕКСИИ КРЫМА 2014 ГОДА И В КОНФЛИКТЕ НА ВОСТОКЕ УКРАИНЫ

МАКРОН: Возвращение к реальной политике

«История выше нас», — заявил Эммануэль Макрон, стоя рядом с Владимиром Путиным в Версальском дворце. Их обязанности тоже выше них. Президенты Французской Республики — помазанники всеобщего избирательного права и ядерных ударных сил. Более влиятельные, чем британские премьер-министры и немецкие канцлеры, которые подчиняются парламенту...

На данный момент Эммануэль Макрон запомнился своим крепким рукопожатием с Дональдом Трампом и обрушившимся на Владимира Путина потоком правды. Французы всегда были очарованы своими президентами, которые сразу после избрания взлетали на олимп внешней политики, чтобы вырваться из оков внутренней политики, делавшей из них беспомощных королей в театре посредственности.

Агрессивной — когда отказался от выполнения бюджетных правил для евро, назвав при этом дураком министра финансов Германии. Принятие Лиссабонского договора об улучшении функционирования Европейского союза ушло на второй план.

Франсуа Олланд так и не смог занять почетное место на президентском олимпе. В этом ему помешали небесные силы (гром и молния во время его поле-

литические очки в связи с Брекситом Терезы Мэй и внезапно уставшей Ангелы Меркель. Последняя рассорилась с Путиным и находится под постоянным прицелом Трампа, а когда она говорит о том, что европейцы должны рассчитывать сами на себя, хочется ее спросить: фрау Меркель, а где вы были последние 12 лет?

Пришло время Макрона, но он еще не перешел от слов к действиям. Давайте немного попривередничаем: он мог бы быть гораздо жестче с Трампом, чтобы объединить европейцев.

Три примера. По НАТО — заставить европейцев подписать декларацию ПА Альянса, предполагающую, в частности, что статья 5 об обязательствах прийти на помощь в случае агрессии применима в любых условиях и что при необ-

МОЛОДОЙ АНГЛОФОН МАКРОН ИМЕЕТ ЗА ПЛЕЧАМИ БОЛЬШОЙ ОПЫТ РАБОТЫ СОВЕТНИКА В ЕЛИСЕЙСКОМ ДВОРЦЕ. ОН ВЫГОДНО СМОТРИТСЯ НА ФОНЕ ДВУХ СТРАШИЛИЩ В ЛИЦЕ ТРАМПА И ПУТИНА, ПОТЕРЯВШЕЙ ПОЛИТИЧЕСКИЕ ОЧКИ В СВЯЗИ С БРЕКСИТОМ ТЕРЕЗЫ МЭЙ И ВНЕЗАПНО УСТАВШЕЙ АНГЕЛЫ МЕРКЕЛЬ

Каждый действовал по своему усмотрению. Жак Ширак проявил неоголливский подход: он возобновил ядерные испытания в Тихом океане, а также занял жесткую позицию против боснийских сербов.

Придя к власти, Ширак практически ничего не сделал для Европы, но уже тогда проявил нежелание выполнять Шенгенские соглашения.

Его преемник Никола Саркози прибегал к смеси эмоциональной и агрессивной дипломатии.

Эмоциональной — в отношении болгарских медсестер, удерживаемых в Ливии (Франция сыграла решающую роль в освобождении медиков, обвиненных в заражении детей вирусом гепатита и ВИЧ в госпитале города Бенгази в 1999 году. — Прим. ред.). Этой линии поведения он придерживался, защищая других жертв, — Ингрид Бетанкур (колумбийский политик, кандидат в президенты страны, более шести лет провела в качестве заложника ФАРК — леворадикальной террористической группировки Колумбии. — Прим. ред.) и, даже рискуя интересами государства, французскую Флоранс Кассе, отбывавшую наказание в мексиканской тюрьме по обвинению в похищении людей.

та в Берлин в день его избрания) и особенно силы земные. Социалисты и «зеленые» слишком часто задвигали его на второй план как непопулярного лидера и мешали ему проводить в полной мере европейскую политику. Пришлось ждать вторжения в Мали в январе 2013 года с целью воспрепятствовать превращению этой страны в убежище сторонников джихада, чтобы, наконец, родился президент Олланд.

Эммануэль Макрон старается избежать подводных камней. Он лишен жесткого унитаризма (политики односторонних действий) Ширака и не проводит политику сострадания, публично персонализируя отдельные вопросы, как Саркози. Твердая общественная позиция Макрона контрастирует со сдержанностью Олланда.

Это проявилось во время встречи с Владимиром Путиным, когда Макрон поднял тему гомосексуалистов в Чечне и манипуляций российских СМИ. Макрон хочет видеть себя в роли «требовательного прагматика». Конец эмоциям — возвращаемся к реальной политике.

Молодой англофон Макрон имеет за плечами большой опыт работы советника в Елисейском дворце. Он выгодно смотрится на фоне двух страшилищ в лице Трампа и Путина, потерявшей по-

ходимости европейцы содействовали США, как они это сделали после 11 сентября 2001 года. По климату — подтвердить, что Парижский договор будет безусловно выполнен при поддержке гражданского общества и американских компаний. По Ирану — после переизбрания умеренного президента Хасана Рухани в тот же вечер подтвердить, что этот договор остается в силе, пока Тегеран исполняет свои обязанности, — чтобы сдержать Трампа, который уже приписал Иран к «оси зла».

Малодушие или тактика Макрона? Некоторые считают, что нужно подтолкнуть Трампа к решению отказаться от многих своих бредовых идей. То же самое касается позиции в отношении к Путину по вопросам будущего Асада и Крыма.

Как бы там ни было, Макрон надеется занять одно из центральных мест в мировой политике. Известен способ создать баланс сил, чтобы завершить интеграцию зоны евро. Нужно осуществить выполнение необходимых экономических реформ во Франции. И для этого Макрон должен спуститься с олимпа.

Арно ЛЕПАРМАНТЬЕ,
Le Monde, ФРАНЦИЯ

Вірус бродить Європою — вірус кору. Не оминув він і Україну, де наразі спостерігається сплеск цієї недуги в Одеській та Івано-Франківській областях. Єдиний реальний спосіб боротьби з вірусом — вакцинувати якомога більше людей. Проте не всі довіряють офіційній медицині. І на те є свої причини, бо зазвичай коли починається ґвалт, що країна стоїть на порозі епідемії, — це комусь дуже потрібно.

ПРОРАХОВАНИЙ СПЛЕСК

Україна прийняла естафету спалаху кору від країн ЄС. Випадки захворювань від початку року зафіксовані в Австрії, Румунії, Болгарії, Бельгії, Чехії, Угорщині, Франції, Німеччині, Швеції, Італії, Португалії, Ісландії, Іспанії та Швейцарії. Найактивніше недуга поширюється у Румунії та Італії, там навіть зареєстровано кілька смертей.

До речі, українців попередили про можливий спалах захворюваності на кір ще торік восени.

«Нам сказали в ВООЗ, що наступного року буде кір, якщо не прищепимо своїх дітей. А Україна нині має найнижчий рівень вакцинації у цілому світі. Наразі ми через державні закупівлі завезли до країни хороші, якісні вакцини від ЮНІСЕФ і ПРООН», — заявила тоді в. о. міністра охорони здоров'я Уляна Супрун.

Не варто приписувати чиновниці екстрасенсорні здібності. Адже кір — циклічне захворювання, спалахи якого в світі відбуваються кожні 3–5 років. Ну гаразд, наша країна найменше охоплена вакцинацією. Але ж вірус лютує у Європі, де щеплення є обов'язковим!

Головний дитячий імунолог Києва Федір Лапій пояснює зростання рівня захворюваності у європейських країнах міграційними процесами — як внутрішніми, так і зовнішніми.

«Не слід забувати про біженців із Сирії та Африки», — підкреслив він у коментарі «ВВ».

Епідеміолог Людмила Мухарська повідомила, що в деяких державах Європи, як, наприклад, Німеччині та Італії, запроваджують штрафні санкції щодо батьків, які відмовляються від вакцинації дітей. Так, у ФРН батькам доведеться заплатити штраф у 2,5 тисячі євро, якщо вони не зможуть підтвердити медичною довідкою щеплення своєї малечі. В Італії штраф досягає 5,5 тисяч євро. Там ясла та дитсадки зобов'язані перевіряти сертифікати про вакцинацію та доповідати у відповідну службу про кожну не щеплену дитину.

В ДЕЯКИХ ДЕРЖАВАХ ЄВРОПИ, ЯК, НАПРИКЛАД, НІМЕЧЧИНІ ТА ІТАЛІЇ, ЗАПРОВАДЖУЮТЬ ШТРАФНІ САНКЦІЇ ЩОДО БАТЬКІВ, ЯКІ ВІДМОВЛЯЮТЬСЯ ВІД ВАКЦИНАЦІЇ ДІТЕЙ

ВИПРОБУВАННЯ КОРОМ

ВІРУС-ТУРИСТ

За даними Міністерства охорони здоров'я, порівняно з минулим роком число випадків захворювань на кір зросло більше ніж у 20 разів. Станом на 22 травня в Одеській області зафіксовано 83 хворих, в організмі яких наявність вірусу підтверджено лабораторно, в Івано-Франківській — 140.

На думку Федора Лапія, оскільки ці регіони є привабливими для туристів, а попереду — курортний сезон, не виключено, що відпочивальники сприятимуть поширенню вірусу по всій території нашої країни.

«Можна очікувати, що 2017–2018 роки в Україні проходять під брендом «кір», — констатував він у коментарі «ВВ».

Та чи коректно спалах хвороби називати епідемією?

За словами Людмили Мухарської, в українському законодавстві немає чіткого визначення поняття «епідемія».

«У тлумаченні слова відсутні кількісні показники, які б характеризували це явище. Тому постійно виникають дискусії щодо того, ми маємо спалах тієї чи іншої хвороби в Україні чи епідемію», — розповіла вона «ВВ».

На її думку, нинішню ситуацію із кором правильніше було б називати зростанням захворювання.

Експерт додала, що найбільше ця хвороба лютувала в Україні у 2005–2006 роках, коли занедужало 42 тисячі дітей та дорослих.

«Тому якщо порівнювати з 2006-м, то можна сказати, що нині спостерігається незначне зростання захворювання. Але порівняно з минулим роком, коли було лише кілька випадків, це вже відносно значний рівень», — додала Людмила Мухарська.

ЩЕПЛЕННЯ ІЗ ПРИСМАКОМ

За розрахунками ВООЗ, епідемії та спалахи інфекційних хвороб на

кшталт кору можна здолати, лише охопивши вакцинацією 95% населення. Але реалізація цих планів повною мірою, а надто в нашій країні, наразі викликає сумніви. Адже все більше українців не довіряють вакцинації. І не можна сказати, що зовсім безпідставно.

У 2008 році після щеплення проти кору та краснухи в Краматорську помер старшокласник Антон Тищенко. Тоді ж до лікарень потрапили кілька сотень юнаків і підлітків із поствакцинальними ускладненнями. Причина — індійська вакцина, ввезена до України як гуманітарна допомога від дитячого фонду ООН ЮНІСЕФ.

«Вакцинацією намічалось охопити позапланово 9 млн дорослого фертильного населення віком від 16 до 30 років. Компоненти препарату впливали на можливість жінок ставати матерями. Вони могли призводити як до неможливості зачаття, так і до абортів плоду», — розповів «ВВ» президент ГО «Ліга захисту громадянських прав» В'ячеслав Костилюв.

Пізніше Генеральна прокуратура визнала цю вакцину неякісною, і всю партію було утилізовано. Наразі в Україні щеплюють бельгійськими препаратами, якість яких не піддається сумнівам, якщо їх зберігати в належних умовах. Крім того, наша країна закупила їх через ЮНІСЕФ.

Не додає довіри і історія із спалахом поліомієліту в 2015–2016 роках. За рік до цього ВООЗ також попередила нас про можливу епідемію. Наприкінці квітня 2015-го до України прибули два види французької вакцини проти цієї інфекції (загалом 5 млн доз). А перша інформація щодо захворювання на поліомієліт надійшла тільки у вересні із Закарпаття, після чого МОЗ вирішило позапланово прищепити дітей. Проте голова ОДА Геннадій Москаль на своїй сторінці у соцмережі заявив, що на Закарпатті не підтверджено жодного випадку цієї недуги і що сенсація про масові захворювання роздмухана цілеспрямовано.

«Отриману з-за кордону велику партію вакцини проти поліомієліту фахівці МОЗ зберігали з порушенням температурного режиму, допустили її розмороження, після чого повторно заморозили, хоча це не передбачено інструкцією. А

далі заново заморожену вакцину вирішили швиденько використати, для чого й було організовано інформаційну атаку про «спалах поліомієліту на Закарпатті». Щоб провести свій сумнівний експеримент, заступники міністра охорони здоров'я телефонували в Ужгород і вимагали від головних лікарів підтвердження діагнозу «поліомієліт», погрожуючи їм звільненням. Однак наші фахівці не піддалися на тиск, і згодом їхню правоту підтвердили результати експертизи і досліджень», — повідомив голова Закарпатської ОДА.

В'ячеслав Костилюв нагадав, що, попри все, вакцинацію проти поліомієліту таки провели. «Із тяжкими наслідками, зі смертями. Тому заяви міжнародних організацій і нашого МОЗ про спалах вірусних захворювань викликають занепокоєння. Є побоювання, що Україну й надалі розглядатимуть як «ринок збуту» не найкращих ліків та вакцин, тим самим збагачуючи фармацевтичне лобі», — констатував експерт.

ВАКЦИНАЦІЄЮ ЄДИНОЮ

І все ж медики переконані: щеплення є єдиною умовою запобігання справжнім епідеміям.

За даними МОЗ, у 61 із 172 зареєстрованих за чотири місяці 2017-го випадків захворювання на кір люди ніколи не вакцинувалися проти цього вірусу. Ще у 16 хворих відсутні дані про щеплення, що теж дає підстави відносити їх до нещепленого контингенту. Повністю вакциновані відповідно до календаря лише 37 осіб, ще 58 — мають одне щеплення.

До речі, нині медики кількох європейських країн закликають доросле населення з датою народження після 1970 року, повторно прищепитися від кору.

Федір Лапій пояснив, що раніше проводилася одноразова вакцинація, тоді як останнім часом — дворазова. Тому гіпотетично все одно можна захворіти. Це стосується і України.

Програма щеплення за бюджетний коштом охоплює дітей до 18 років, усі інші можуть придбати комбіновану вакцину проти кору, краснухи та паротиту.

«Щоб придбати препарат, потрібен рецепт від лікаря. Але в Укра-

ДОВІДКА «ВВ»

Небезпечні симптоми

Кір найважче переносять маленькі діти. Хвороба супроводжується високою і тривалою температурою, сильним кашлем, кон'юнктивітом, нежитем, діареєю. Все тіло вкривають бульбашкові висипання, оточені плямою. Важко дихати, їсти й пити. Можливі навіть галюцинації.

Досі через невчасне лікування кору помирають близько 10% маленьких пацієнтів. Для дорослих ця хвороба є небезпечно підступною через побічні наслідки, такі як отит, бронхоневмонія, лімфаденіт, ларингіт, енцефаліт, самовільний аборт під час вагітності, ускладнення у розвитку плоду тощо.

їні часто-густо адміністрації медзакладів із необґрунтованих причин просто відмовляють у проведенні вакцинації дорослому населенню», — додав він.

На жаль, повідомлення про можливий епідемії провають небажаний ажіотаж і навіть панічні настрої серед населення, чим користуються пройдисвіти на різних гілках медичної системи. Одні намагалися отримати за безкоштовне щеплення малюка бодай 20 гривень, інші — нажитися на тендерах із закупівлі ліків. Тому справжня реформа охорони здоров'я полягатиме не лише в тому, щоб перевести на обов'язкове страхування усіх українців, а насамперед у тому, щоб медична галузь стала відповідальною перед пацієнтами. Тоді, напевне, вже не буде заморожено-заморожених або взагалі неякісних вакцин, тоді рівень смертності через помилки знизиться.

А поки що залишається не панікувати, знати свої права, вивчати та аналізувати інформацію, робити висновки та розголошувати факти різного роду зловживань. Тільки так ми зможемо тиснути на владу.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

Завет Ридли Скотта: лучше «Ганнибал», чем «Чужой»

Совсем недавно на большие экраны вышла картина «Чужой: Завет». Знаменитый режиссер Ридли Скотт решил еще немного поугаждать зрителей, вот только его попытка оказалась тщетной. А все потому, что не стоит паразитировать на своем же творчестве.

Согласно сюжету, колониальный корабль «Завет» с двумя тысячами колонистов и тысячей эмбрионов направляется на планету Оригаи-6. Полет продолжается уже семь лет, и это только половина пути... Однако космическое судно попадает в нейтринную вспышку, и андроид Уолтер (Майкл Фассбендер) выводит экипаж из состояния киберсна. При этом погибает капитан корабля (Джеймс Франко) — его капсула фактически сгорает изнутри. Оправившись от ужаса, команда решает, как быть дальше.

Внезапно экипаж получает загадочный сигнал с какой-то таинственной планеты, которая, по данным бортового компьютера, куда более пригодна для жизни, нежели Оригаи-6. Почти никто из членов экипажа не хочет вновь погружаться в киберсон, в равной степени их не привлекает возможность прожить семь лет на корабле.

Новоиспеченный капитан Орам (Билли Крудап) принимает решение лететь на новое место. Некоторые, конечно, объясняют ему, что это очень опасно, мол, к полету на Оригаи-6 готовились долгое время: проводили различные тесты, имитационные полеты. Мало ли какие опасности поджидают на внезапно появившемся загадочном космическом объекте! Но нетерпение побеждает.

Итак, модуль приземляется на планете X, члены экипажа отправляются на своеобразную экскурсию. К своему удивлению они

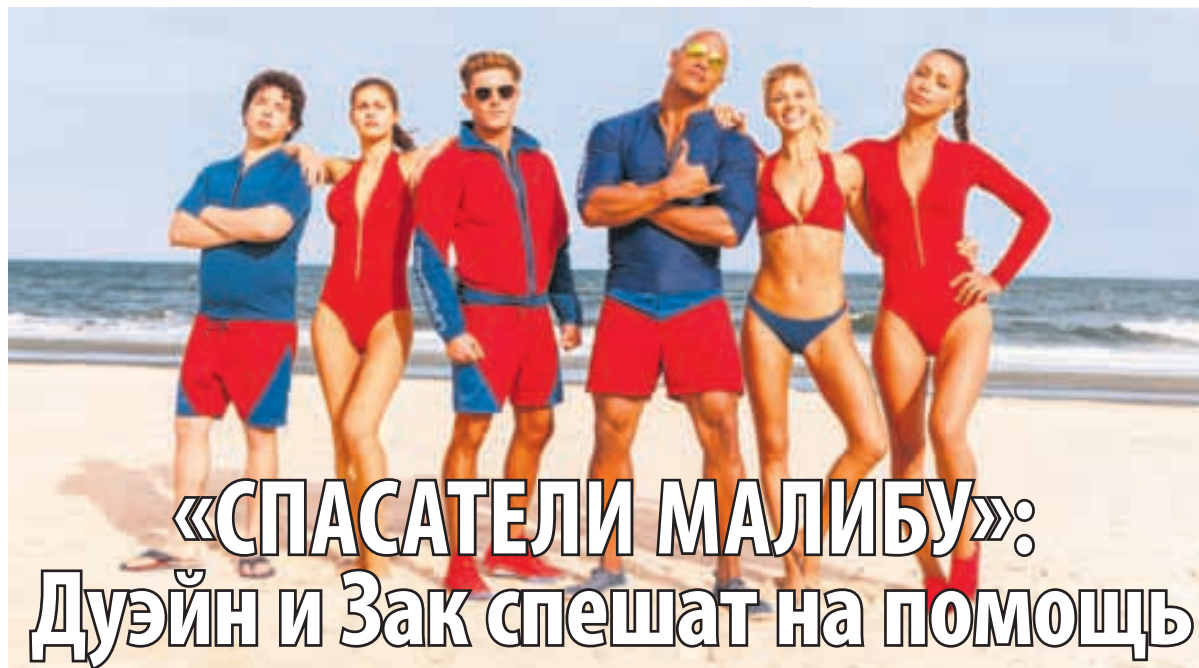
находят посевы пшеницы, однако живых существ не обнаруживают — даже птиц и животных. Внезапно одному из них становится плохо. По возвращении в модуль из колониста вылезает «чужой». Ну а дальше начинаются длинные и маразматические «старые песни»...

И тут возникает один простой вопрос к режиссеру картины Ридли Скотту: для чего паразитировать на классической фантастической истории? С 1979 года (тогда Скотт выпустил первую часть «Чужого») франшиза получила три продолжения (снимали Джеймс Кэмерон, Дэвид Финчер, Жан-Пьер Жене). Далее сам Скотт создал спин-офф «Прометей». А вот еще один — «Чужой: Завет». Не хватит ли? На самом деле, если в 1979 году эта фантастическая история была в новинку, то в 2017-м вызывает лишь недоумение. Сколько можно пугать нас инопланетянами? Может, бояться следует людей, которые, фактически уничтожая Землю, в будущем могут сделать это и с другими планетами, если доберутся?

А ведь Ридли Скотт — потрясающий режиссер. Именно он снял «Гладиатора», «Ганнибала», «Царство небесное», «Совокупность лжи» и много других прекрасных фильмов, давно ставших классикой кино. Так что лучше в сотый раз пересмотрите любую из этих лент, но не стоит тратить попусту время на очередную инопланетную пустышку!

ЕСЛИ В 1979 ГОДУ ЭТА ФАНТАСТИЧЕСКАЯ ИСТОРИЯ БЫЛА В НОВИНКУ, ТО В 2017-М ВЫЗЫВАЕТ ЛИШЬ НЕДОУМЕНИЕ. СКОЛЬКО МОЖНО ПУГАТЬ НАС ИНОПЛАНЕТЯНАМИ?

«СПАСАТЕЛИ МАЛИБУ»: Дуэйн и Зак спешат на помощь

С 1989-го по 2001 год на экраны выходил легендарный сериал «Спасатели Малибу». Кстати, в Книге рекордов Гиннеса этот пляжный ситком упоминается как самое просматриваемое ТВ-шоу в истории — около 1,1 млрд зрителей составляют команду его почитателей. Не мудрено, что возникла идея переснять «Спасателей». И кинематографический ремейк оказался весьма интригующим и захватывающим.

Итак, фильм, как вы уже догадались, рассказывает о работе пляжных спасателей. Руководит подразделением лейтенант Митч Бьюкеннон (Дуэйн «Скала» Джонсон). В его подчинении находятся красотки Си Джей Паркер (Келли Рорбах) и Стефани Холден (Ильфенеш Хадера). Но пришла пора набирать новичков: для этого десятки желающих должны принять участие в испытаниях. И самые целеустремленные войдут в команду спасателей Малибу. Среди победителей оказались обворожительная Саммер Куин (Александра Даддарио)

С этой нелегкой задачей персонажам Дуэйна Джонсона и Зака Эфрона нужно очень быстро разобраться, ведь времени на размышления практически нет. Но перед этим Мэтт Броуди должен уяснить, что отныне он — не звезда спорта, а часть дружной команды.

Для начала стоит отметить, насколько прекрасно сыграли Дуэйн Джонсон и Зак Эфрон. Абсолютно очевидно, что участие в «Спасателях Малибу» они рассматривали не как отбывание повинности. Ведь частенько случается, что актерам самим не нравится фильм, в

Да и злодейка в исполнении индийской актрисы и модели Приянки Чопры непревзойденна. Эта актриса, эмигрировавшая из Болливуда в Голливуд, составит конкуренцию многим суперкрасоткам с «фабрики грез». Она уже серьезно заявила о себе, снявшись в сериале «База Куантико», а теперь показала голливудским режиссерам, что способна на большее.

Кстати, изначально роль главного антагониста предназначалась для мужчины, но режиссер фильма, встретившись с Приянкой, попросил переписать сценарий под нее.

А еще в ремейке мы встречаем актеров из оригинального сериала — Дэвида Хассельхоффа и Памелу Андерсон.

Режиссером картины стал Сет Гордон, ранее снявший такие замечательные комедии, как «Несносные боссы» и «Четыре рождества». Сценарий написа-

НОВЫЕ «СПАСАТЕЛИ МАЛИБУ» НЕ ПРЕТЕНДУЮТ НА ГЕНИАЛЬНОСТЬ, И ВПОЛНЕ ВОЗМОЖНО, ЧТО ВТОРОЙ РАЗ ВАМ НЕ ЗАХОЧЕТСЯ ПЕРЕСМАТРИВАТЬ ЭТОТ ФИЛЬМ. НО ТЕМ НЕ МЕНЕЕ ЭТО ОТЛИЧНОЕ РАЗВЛЕКАТЕЛЬНОЕ КИНО

и неуклюжий Ронни Гринбаум (Джон Басс). А еще нерадивый олимпийский чемпион по плаванию Мэтт Броуди (Зак Эфрон), которому дали условный срок за правонарушение и приговорили к общественным работам.

Этой разношерстной компании придется не только спешить на помощь утопающим и перегревшимся на солнце, но и раскрыть невероятный заговор. Новая хозяйка пляжного клуба Виктория Лидс (Приянка Чопра) наладила бизнес по распространению новых опасных наркотиков. И замысливает нечто еще более коварное!

Как противостоять злодейке, если она «приручила» почти всю местную власть и полицию? А тех, кто пытается выбить из игры, киллеры Виктории просто убирают с дороги...

котором они снимаются, и это очень чувствуется. Джонсон и Эфрон отнеслись к съемкам как к настоящему приключению! Этим парням весело вдвоем, а посему и зрителю интересно наблюдать за их взаимоотношениями на экране.

Кстати, поговаривают, что на роль Мэтта Броуди пробовались Джастин Тимберлейк и Джастин Бибер. Но Зак Эфрон со своими идеальными кубиками пресса затмил суперзвезду и получил эту работу.

Прекрасная «половина» спасателей (Келли Рорбах, Стефани Холден и Александра Даддарио) также невероятно гармонична и иронична. Отменно вписался в компанию и Джон Басс: его неуклюжий Ронни доказывает, что спасателем может быть каждый, кто искренне этого хочет.

ли Майкл Берк, Дуглас Шварц и Грегори Дж. Боннан, которые, к слову, работали и над сериалом. Эта компания, похоже, также трудилась в свое удовольствие. Юмор в картине достаточно взрослый и, что называется, на грани. Однако отторжения пикантные шутки не вызывают.

Новые «Спасатели Малибу» не претендуют на гениальность, и вполне возможно, что второй раз вам не захочется пересматривать этот фильм. Но тем не менее это отличное развлекательное кино. Главную свою функцию — расслабить и развлечь — эта лента выполняет на все сто процентов. Из кинозала вы выйдете в прекрасном настроении и с улыбкой на лице.

Кстати, поговаривают, что у этой ленты наверняка появится сиквел. Так что смотрим и ждем!

Страницу подготовила Евгения ПРОРЫВАЙ

Главный редактор — Анна СПИВАК, ответственный секретарь — Алексей СОКУР

Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.

Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080

Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Тираж 87 138 экз.

Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.

Подписной индекс: 23115

При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.